

РЕШЕНИЕ

№ 5811

гр. София, 17.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 27.09.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5666** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на К. С. Х., срещу Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. на Директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. По същество се твърди, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Дисциплинарно наказващият орган /ДНО/, след като е образувал дисциплинарното производство, не е уведомил Х. за нормативно определените му права да даде обяснения и да бъде подпомаган от друг служител. Х. не е бил запознат и с извършената проверка по повод образуваното дисциплинарно производство. Твърди се още, че след извършване на дисциплинарната проверка и изготвяне на справка № 228р-10186/08.02.2017г. служителът не е бил изслушан от ДНО. Счита, че установената фактическа обстановка не съответства на приложената правна норма, а именно чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР. Твърди, че от извършената проверка на дисциплинарно разследващия орган не се установявало поведението на служителя, което да нарушава конкретна правна норма на ЗМВР и подзаконовите нормативни актове. Счита още, че дисциплинарното наказание не е наложено от компетентен орган, предвид обстоятелството, че към момента на налагането на наказанието в

структурата на 04 РУ на СДВР е съществувала група „Охрана на обществения ред“ и сектор „Охранителна полиция“, с ръководители полицейски инспектори, които се явяват непосредствени ръководители, притежаващи компетентността да наложат наказанието „порицание“ за срок от шест месеца. Твърди, че оспорената заповед е издадена извън преклузивния двумесечен срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Самата Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. не съдържа реквизитите на чл.210, ал.1 от ЗМВР, като в същата никъде не е било посочено какво е извършено от служителя и какво е следвало да бъде извършено. По същество счита, че на Х. е вменено в нарушение неизпълнението на служебно задължение на трети лица – преки ръководители. Моли за отмяна на Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. и присъждане на съдебните разноски. В съдебно заседание пред Административен съд София - град, жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи се представлява от юрк. Ц., която излага съображения за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото кадрова справка (л. 98) се установява, че младши инспектор К. С. Х. – старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при СДВР е назначен на работа в системата на МВР със Заповед № 2760/15.11.2015г.

Дисциплинарното производство е започнало по повод постъпила справка № 228р-21577/02.12.2016г., изготвена от началника на 04 РУ – СДВР, относно това, че на 20.11.2016г., около 14,00 часа в [населено място], на тротоара пред заведение „Е.“, находящо се на [улица], неизвестно лице нанесло побой над лицето К. Х. П., вследствие на което той изпаднал в кома. По повод постъпилата справка със Заповед № 513з-9289/07.12.2016г. директорът на СДВР распоредил да бъде извършена проверка от нарочно съставена комисия за да се установи има ли нарушение на служебната дисциплина от служители на 04 РУ-СДВР, посетили местопроизшествието. В хода на проверката били събрани писмени и гласни обяснения на служителите, имащи отношение към местопроизшествието. Комисията установила, че на 20.11.2016г. К. Х., съвместно с мл. инспектор С. И. били назначени като автопатрул /АП/ 105. Същите били изпратени по сигнал на [улица], заведение „Е.“, във връзка със сигнал за пострадало лице. Установили, че на мястото е пристигнал екип на Ц., които оказвали помощ на пострадалия. От мястото докладвали на ОДЧ при 04 РУ –СДВР и оказвали съдействие на екипа Ц.. АП 105 не поискали съдействие от други сили, установили фактическата обстановка чрез обясненията на едното от пострадалите лица, разпитали посетителите на заведението, обходили местопроизшествието, като не установили лице, отговарящо на описанието на извършителя. Служителите запазили местопроизшествието посредством физическа бариера, като недопускали никой от посетителите на заведението да излиза. В хода на проверката комисията установила още, че предмети от местопроизшествието били премествани, липсвала частта от запис от близкостояща охранителна камера, касаеща периода на извършване на деянието, не е бил извършен оглед на местопроизшествието, същото не било оградено с ленти и през него свободно

преминавали случайни минувачи. Предвид събраните по проверката доказателства комисията достигнала до извода, че К. Х. не е изпълнил задължението си по т. 3.4 „Запазва местопроизшествието – поставя физически бариери или ленти, маркиращи района на местопроизшествието. До пристигане на ДОГ не допуска никого в района на местопроизшествие.“ от процедурата за реагиране на органите на МВР при получаване на сигнал за нанесена телесна повреда (приложение 4, към т. 1) на заповед № 81213-205/18.06.2016г. относно утвърждаването на процедурите за реагиране на органите на МВР, както и служебните си задължение, произтичащи от специфичната длъжностна характеристика с рег. № 5133-17149/17.06.2015г. – „Съвместно с други структури и самостоятелно участва в специализирани полицейски операции, заградителни и отцепващи района мероприятия, като се основава на нормативната уредба, заповедите и разпорежданията на ръководството, при изпълнение на функциите“. Комисията предложила на К. Х. да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца на основание чл. 194, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР за неизпълнение на служебните задължения, което е довело до нарушаване на местопроизшествието.

Видно от положения подпис и дата 15.02.2017г., К. Х. се е запознал със Справка № 5133-10186/08.02.2017г.

Въз основа на Справка № 5133-10186/08.02.2017г. от Директора на СДВР е издадена процесната Заповед № 5133-2762/20.04.2017г., с която е наложено на К. Х. дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца на основание чл. 194, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР за неизпълнение на служебните задължения, което е довело до нарушаване на местопроизшествието. В случая дисциплинарнонаказващият орган е възприел изцяло установената от проверяващата комисия фактическа обстановка, като е приел, че с действията си Х. е нарушил т. 3.4 и т. 3.5 от МЗ № 81313-205/18.06.2016г. относно утвърждаването на процедурите за реагиране на органите на МВР, а именно, че не е запазил местопроизшествието на [улица], заведение „Е.“.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна в законоустановения срок - Заповед № 5133-2762/20.04.2017г. е връчена на 21.04.2017г., видно от отбелязването и положен подпис на нея, а жалбата е депозирана пред АССГ на 28.04.2017г., от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директора на СДВР, предвид приложената на л. 138 Заповед № 8121К-1170/25.07.2014г., в рамките на предоставените му правомощия с чл.204, т.3 от ЗМВР. В този смисъл възражението е жалбата за нищожност на Заповед № 5133-2762/20.04.2017г. е неоснователно.

При издаването на оспорената заповед обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

На първо място, не е спазен двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание от датата на откриване на нарушението. Съгласно чл.196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато

органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 на чл.196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адв. Д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

Конкретно в случая съдът приема, че материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган на 08.02.2017г., видно от положената резолюция „Да“ и дата 08.02.2017г. върху Справка № 513з-10186/08.02.2017г. Нещо повече, в мотивната част на Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. дисциплинарнонаказващият орган е посочил, че се е запознал със Справка № 513з-10186/08.02.2017г. на 08.02.2017г., съдържаща резултата от извършената проверка на основание Заповед № 513з-9289/07.12.2016г. Изтичането на срока се установява и от съдържанието на приложеното на л.134 писмо рег. № 513р-24750/31.03.2017г., в което се иска спешност за вземане на отношение, поради изтичане на двумесечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР на 08.04.2017г.

От горните факти и обстоятелства следва изводът, че дисциплинарно наказващият орган е установил нарушението на 08.02.2017г., когато е получил Справка № 513з-10186/08.02.2017г., съдържащи всички данни за извършеното дисциплинарно нарушение на Х. (чл.196, ал.2 от ЗМВР) и от тази дата започва да тече двумесечният срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР. Броен от 08.02.2017г., двумесечният срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР е изтекъл на 10.04.2017г. понеделник, доколкото 08.04.2017г. е ден събота – неприсъствен ден, докато заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена на 20.04.2017г. По делото няма данни, че през този период жалбоподателят е ползвал отпуск.

На второ място, предвид липсата на описание на конкретното деяние, вменено на Х. като дисциплинарното нарушение в справката, съдът приема, че жалбоподателят не е бил наясно за какво дисциплинарно нарушение се искат писмени обяснения от него, с което е засегнато правото му на защита и е нарушена императивната разпоредба на чл.206, ал. 1 от ЗМВР. При внимателен преглед на представената от ответника преписка (заповед № 228з-460/08.12.2016г. – л. 193 и приобщените протоколи за разпит по ДП № 2382/2016г.) съдът прави извод, че се касае за стол, намиращ се на местопроизшествието на [улица], заведение „Е.“, и на който евентуално биха били намерени отпечатъци от извършител на престъпление по см. на чл.129 от НК, който стол бил преместен и незафиксиран като веществено доказателство. Последното като фактическа обстановка не е изложено нито в Справка № 513з-10186/08.02.2017г., нито в Заповед № 513з-2762/20.04.2017г.

Тук е мястото където следва да се посочи, че първоначално сигнала за инцидента е получен на ЕЕН 112 в 16,56ч, видно от протокол на л. 49, след което е препратен на 04 РУ-СДВР, поради и което първи на местопроизшествието са пристигнали служители на Ц.. Следователно, логично е коментирания по-горе стол да е бил преместен преди пристигането на АП105, включващ К. Х., съответно местопроизшествието да е било изменено.

Съдът намира за необходимо да посочи още, че от събраните по делото доказателства се установява, че АП 105 и в частност К. Х. са изпълнили служебните си задължения в порядък, описан в процедурата по приложение № 4 към т.1 на Заповед №

8121з-205/18.06.2014г. (л.169 от делото) за незабавно реагиране от органите на МВР при получаване на сигнал за нанесена телесна повреда. В т.3 на същите са описани в последователност действията на патрулът при пристигане на местопроизшествието – докладва в ОДЧ, предприема мерки за лична безопасност, извършва проверка за истинността на сигнала, предприема мерки за оказване на първа помощ, събира информация за факти и обстоятелства свързани с инцидента, при наличие на достатъчно първоначални данни за извършителя (брой, описание, в каква посока се е оттеглил/и и др.) след преценка на оперативната обстановка се предприемат действия по преследване и задържане, установяване на свидетели – очевидци и пр. Едва в т. 3.11 и т.3.12 са описани действията, които ДНО твърди, че не са извършени - Запазва местопроизшествието – поставя физически бариери или ленти, маркиращи района на местопроизшествието. До пристигане на ДОГ не допуска никого в района на местопроизшествие. В случая съдът намира, че номерацията на предвидените действия не е произволно избрана, а следва житейска и логическа последователност, която следва да бъде изпълнена именно в този ред.

От друга страна, със Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. на К. Х. е вменено неизпълнение на задълженията по т. 3.4 и т. 3.5 от МЗ № 8131з-205/18.06.2016г. относно утвърждаването на процедурите за реагиране на органите на МВР. Такива заповед и процедури по делото не са представени.

Налага се извода, че дисциплинарното наказание е наложено, без да е установено по безспорен начин извършването на дисциплинарно нарушение. Не са събрани и оценени всички факти и обстоятелства относими към процесния случай. Налагането на дисциплинарно наказание, без да са установени материалноправните предпоставки за това, води и до противоречие на Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. с материалноправните разпоредби. Допуснатите нарушения при издаване на заповедта са основания за нейната отмяна като незаконосъобразна по чл.146, т.3 и 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 510 лв., от които държавна такса в размер на 10 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. съобразно договор на л.14 от делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. С. Х. Заповед № 513з-2762/20.04.2017г. на Директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на К. С. Х. Направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението за се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ:

